

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija
Gabrielė Januškevičiūtė, 3b klasės mokinė
Darbo vadovė: Vitalija Skardžiuvienė
Baimė ir drąsa

Visi mes esame drąsūs, bet taip pat turime ir baimių. Tai yra normalu, čia yra gyvenimas. Jei neturėtume baimių, kam mums būtų reikalinga drąsa? Jei neturėtume drąsos, kam mums būtų reikalingos baimės? Baimė ir drąsa yra kaip brolis ir sesuo, jie yra vienas kito priešingybė, bet vienas be kito negali būti. Taigi, ar ir mums reikia baimių, kad būtume drąsūs? Ir ar reikia drąsos, kad įveiktume savo baimes?

Baimė yra mūsų gyvenimo dalis. Kiekvienas iš mūsų turime dėl ko bijoti. Vieni bijo vorų, gyvačių, varlių ar kitokių gyvių. Kiti bijo pasenti arba mirti, kas kitiems atrodo gan kvaila. Dar kiti bijo gauti blogą pažymį iš kokios nors pamokos ar tiesiog bijo prarasti ką nors labai artimą. Kad įveiktume savo pačių baimes, turime atrasti savyje drąsos. Turime save įtikinti, kad tai nėra blogai. Tiesiog reikia įsivaizduoti, kad drąsa yra užrakinta mūsų pašamonėje, ir mums reikia rasti tinkamą raktą, kad savo drąsą išlaisvintume ir galėtume įveikti savas baimes. Taip mes įgysime daugiau patirties. Kas kartą, įveikus baimę, bus lengviau rasti tinkamą raktą savo pašamonėje. Tačiau kartais baimes ne visada pavyksta įveikti. Baimės dydis užgožia mūsų sąmonę ir mes nebesugebame rasti tinkamo rakto, kad ją įveiktume. Tad kai kurios baimės pasilieka su mumis visą gyvenimą.

Dažnai žmonės mums kartoja - „būk savimi, parodyk kas tu esi, nebijok.“ Na, iš šalies tai atrodo lengva. Kas čia tokio pasakyti savo nuomonę, pristatyti save viešai auditorijai? Juk tai nėra sunku. Na taip, sutinku, kad kai kuriems tai yra labai lengva, bet ne visiems. Jaunam žmogui būti savimi atrodo neįveikiama užduotis. Jis atsistoja prieš auditoriją ir nieko nebegali pasakyti - baimė jį visą sukausto, atrodo, grandinėmis suriša burną. Tačiau jo užduotis yra įveikti baimę, būti savimi. Jis turi išsivaduoti iš baimės pančių. Jaunas žmogus atranda tam drąsos, bet galbūt ne iš pirmo karto. Jis turi bandyti ieškoti rakto savyje. Su kiekvienu bandymu jam sekasi vis geriau ir geriau. Galiausiai jam pavyksta ir jis nebebijo būti savimi.

Taip buvo ir man. Aš taip pat bijojau būti savimi, bijojau ką nors pasakyti auditorijai. Bet kaskart man sekėsi vis geriau ir geriau. Na, o dabar, įveikusi baimę, galiu būti

savimi, stovédama prieš auditorijà, jaučiuosi laiminga, bet jaudulys nedingo, jis visada šalia ir tai nėra blogai.

Apibendrindama norėčiau pasakyti, kad baimė ir drąsa yra susiję. Mums reikia ir baimės, ir drąsos. Mes kiekvienas ko nors bijome, bijodami suteikiame prasmę drąsai, o turėdami drąsos - prasmę baimei.